

Remarques sobre l'ús de les conjuncions *i* i *o*

La conjunció *i* no es transforma mai en *e* en català quan la paraula següent comença per *i*.

L'acta recull impressions i idees de les persones assistents. [I no pas: **impressions e idees*]

Nerviós i impacient [I no pas: **nerviós e impacient*]

La conjunció *o* no es transforma mai en *u* davant d'un mot que comença per *o*.

És tancat o obert? [I no pas: **És tancat u obert?*]

La *o* tampoc no porta mai accent entre números:

25 o 30 [i no pas: **25 ó 30*]; *100 o 200* [i no pas: **100 ó 200*]

En llenguatges especialitzats, es fa servir la conjunció doble *i/o*, que indica la possibilitat d'addició o opció entre els elements relacionats. Per exemple:

El clorofluorocarboni és un hidrocarbur volàtil amb àtoms d'hidrogen substituïts per àtoms de fluor i/o clor.

Si bé és admesa en aquest tipus de llenguatges, cal evitar-la en textos generals. Generalment, aquesta doble conjunció *i/o* s'utilitza injustificadament i es pot substituir simplement per una *o* sense que varii el sentit de la frase.

Si voleu més informació sobre el curs de manualitats o Pilates, truqueu-nos. [I no pas: **Si voleu més informació sobre el curs de manualitats i/o Pilates, truqueu-nos.*]

La pregunta del mes

Trieu l'opció adequada:

pudor de fum / pudor a fum

olor de roses / olor a roses

tinc por de les aranyes / tinc por a les aranyes

Com sempre, trobareu la resposta a *La Píndola* del mes que ve.

La resposta del mes passat

El mes passat us demanàvem si sabíeu la diferència entre *vestuari* i *vestidor*, i quin era el mot escaient per a la frase següent:

*Gràcies a les obres del FEIL, s'arranjaran els **vestuaris/vestidors** del CD Masnou.*

Un *vestuari* és el “conjunt dels vestits que té una persona, especialment un actor per a portar-los en escena” o el “lloc destinat a guardar els vestits d’una comunitat, els abrics dels espectadors d’un teatre, etc.” Un *vestidor*, en canvi, és el “lloc destinat a vestir-se” i el “local d’una instal·lació esportiva destinat a dutxar-se i a canviar-se de roba”.

Per tant, a la frase de l’exemple, la paraula escaient era *vestidors*.